

رابطه معاملات با اشخاص وابسته با مکانیزمهای نظام راهبری شرکتی و ارزش بازار شرکت

احمد فضلعلی لیوار ، رضا ایمانزاده

چکیده

در زمینه عوامل موثر بر ارزش بازار شرکت، تحقیقات زیادی صورت گرفته است، اما رابطه معاملات با اشخاص وابسته با مکانیزم های نظام راهبری شرکتی و ارزش بازار شرکت، موضوعی است که تاکنون در کشور ما تحقیقی بر روی آن انجام نشده است. بنابراین هدف اصلی این تحقیق بررسی رابطه مکانیزم های نظام راهبری شرکتی و ارزش بازار شرکت با میزان معاملات با اشخاص وابسته شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی سال های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۰ می باشد. پژوهش مورد نظر بر اساس تکنیک پانل دیتا انجام گرفته است. در این تحقیق از اندازه هیات مدیره، درصد مدیران غیر موظف هیات مدیره، درصد مالکیت مدیران و جریان نقد آزاد به عنوان مکانیزم های راهبری شرکتی و از نسبت Q توبین به عنوان شاخص ارزش بازار شرکت استفاده شده است. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل ۹۴ شرکت طی سال های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۰ در سطح اطمینان ۹۵٪ نشان می دهد که هیچ یک از فرضیات این پژوهش مورد تایید قرار نمی گیرد یعنی با اطمینان ۹۵٪ می توان گفت هیچ ارتباط معناداری بین ارزش بازار شرکت و مکانیزم های نظام راهبری شرکتها با معاملات با اشخاص وابسته وجود ندارد.

واژگان کلیدی: معاملات با اشخاص وابسته، مکانیزم های نظام راهبری شرکتی، ارزش بازار شرکت

مقدمه

شکل گیری معاملات با اشخاص وابسته از آنجا شروع می شود که اطلاعات حسابداری از طریق متن صورتهای مالی، یادداشتهای توضیحی صورتهای مالی و سایر گزارش هایی مانند گزارش فعالیت هیأت مدیره ارائه می شوند. یادداشتهای توضیحی محل ارائه اطلاعات بیشتر درباره سرفصلهای ارائه شده در متن صورتهای مالی و همچنین سایر اطلاعات لازم برای درک و تفسیر بهتر این صورتهاست (بزرگ اصل ۱۳۸۵) از جمله این اطلاعات رویدادهای پس از تاریخ ترازنامه، بدهی های احتمالی و معاملات با اشخاص وابسته است. به جهت اهمیت معاملات با اشخاص وابسته استانداردهای حسابداری افشای آن را اجباری کرده است.

طبق استاندارد حسابداری شماره ۱۲، منظور از معاملات با اشخاص وابسته، عبارت است از انتقال منابع، خدمات یا تعهدات بین اشخاص وابسته صرفنظر از مطالبه یا عدم مطالبه بهای آن است که با روش های مختلفی انجام می شود. نمونه هایی از آن که باید افشا شود عبارتند از: خرید یا فروش کالا، خرید یا فروش دارایی های غیر جاری، ارائه یا دریافت خدمات، اجاره ها، انتقال پروژه های تحقیق و توسعه، انتقالات ناشی از قرارداد حق امتیاز، تامین منابع مالی، تامین تضمین ها و وثایق، قرارداد های مدیریت و تسویه بدهی ها از طرف واحد تجاری یا توسط واحد تجاری از طرف شخص دیگر (کمیته فنی سازمان حسابرسی، ۱۳۸۸).